

[Aksel Larsen.]

ikke vil være nogen styrkelse for Vesteuropas sikkerhed, men det vil være en fare for Vesteuropa, og det vil være en fare for Danmark, hvis vi igen får tyske divisioner. Så siger man: ja, men man kan ikke nægte Tyskland ret til at besidde militær, man kan ikke nægte Tyskland denne demokratiske ret. De, der siger det i dag, er de samme, som i 1947 godkendte det danske memorandum til stormagterne, der på det tidspunkt afholdt deres Londonkonference. Det hedder heri bl. a. — jeg beder om tilladelse til at citere —:

„Europas historie i det sidste århundrede viser, hvilken trusel den tyske militarisme har udgjort for Tysklands nabo-stater. Danmark var offer for den første erobningskrig i 1864, der efterfulgtes af Preussens krige mod Østrig og Frankrig i 1866 og 1870, og Danmark var et af ofre for den sidste tyske aggression.

Danmark har derfor en særlig interesse i Tysklands fuldstændige afrustning og i, at tysk militarisme varigt udryddes.

Den kongelig danske regering går ud fra, at effektive foranstaltninger bliver truffet til forhindring af militær uddannelse af tysk ungdom og for at forebygge, at en tysk våbenindustri genopstår.“

De, der har stemt for denne erklæring i 1947, og de, der på intet tidspunkt har taget afstand fra det, der siges i den, kommer nu pludselig og fortæller, at man kan da ikke i evighed holde Tyskland afrustet. Ja, men det var det, de forlangte i 1947, med god begrundelse; og uden på nogen måde at ville beskæftige sig med den erklæring, det memorandum, de godkendte i 1947, kommer de nu og siger, at det er en demokratisk menneskeret for Tyskland igen at få lov til at opruste.

Man siger endvidere, som den højtærede stats- og udenrigsminister har sagt, at Vesttyskland bør virkelig forsvare sig selv; det er ganske urimeligt, at andre stater skal varetage Vesttysklands forsvar. Ja, men det har der ikke været tale om hidtil. Der har været tale om hidtil, at man udfra de beslutninger, der blev truffet på forskellige internationale konferencer under og efter krigen, og udfra den tankegang, der ligger i det omtalte danske memorandum af 1947, skulle sikre, at tysk militarisme og aggres-

sionsmulighed ikke igen kunne opstå. Det er motiveringen, den officielle motivering for, at der hidtil har været fremmede militære styrker i Tyskland. Der har ikke hidtil været brugt denne motivering, at det var for at forsvare Tyskland imod angreb; det var for at sikre, at Tyskland ikke påny skulle angribe sine nabolande. Iøvrigt foreligger der lige så få, det vil sige ingen, beviser eller blot sandsynliggende argumenter for, at Vesttyskland skulle være udsat for angreb østfra, som der foreligger for, at Vesteuropa i almindelighed eller Danmark i særdeleshed skulle være udsat for en sådan fare.

Så siger man, at det vil styrke demokratiet i Vesttyskland, at man optager Vesttyskland i de demokratiske nationers familie og giver det samme rettigheder, altså bl. a. ret til at opruste. Ja, det skal vi opleve, at dette bliver sagt fra socialdemokratisk hold i Danmark, medens man fra den socialdemokratiske arbejderbevægelse i Tyskland siger noget helt andet. Man siger det, som jeg allerede en gang har citeret, men gerne vil have lov til at citere igen. Man siger det, der blev vedtaget på fagforeningskongressen i Vesttyskland den 9. oktober 1954 med 391 stemmer mod 4, nemlig:

„Vi modsætter os remilitariseringen af Vesttyskland, sålænge vestmagterne og Bonneregeringen ikke har udnyttet hver eneste mulighed, som har til formål at tilvejebringe forståelse mellem nationerne og forenelse af Tyskland. For Vesttysklands indre udvikling betyder den i London fastsatte genoprustning af Vesttyskland og oprettelsen af en vesttysk hær en fare for skabelsen af en militaristisk autoritær stat, som kan betyde en afslutning på den tyske arbejderbevægelses anstrengelser for skabelsen af et politisk, socialt og økonomisk demokrati.“

Man har i den offentlige debat, og man har også her i dag, talt smukke ord om, at vi skal støtte de demokratiske kræfter i Vesttyskland. Her er en af talsmændene for de demokratiske kræfter i Vesttyskland, fagforeningskongressen, som siger: hvis man tillader vesttysk genoprustning, risikerer man, at demokratiet i Vesttyskland bliver slået ihjel.

Der er også andre røster, der taler i samme retning, røster fra de dansksindede sydslesvigere. Her henviser jeg, som jeg har